

dige periode van grote afname. We willen het niet te sterk benadrukken, maar de huidige kite-surfing razernij heeft tot deze hoge prijzen geleid. De Wipika's en soortgenoten lopen thans voorop, tenzij er iets nieuws komt.

* En misschien is het er al, dat ik dat schrijf ligt wel voor de hand want het komt uit mijn eigen koker. De naam is 'Arc' en het is zowel een; foil zonder toming, een Flexifoil zonder stuurstok als een dubbellaags Wipika met ribben maar geen opblaasbare buizen, hoe je er ook over gaat denken. De Arc is veruit het meest moeilijke vliegerontwerp dat ik ooit ontwikkeld heb. Ik had dit ontwerp al getest maar tien jaar geleden nagelaten het af te ronden. Ik probeerde het ontwerp het afgelopen jaar opnieuw in de hoop dat met de inmiddels opgedane ervaringen de balans positief zou doen doorslaan en dat deed het! Natuurlijk zijn er geen toomlijnen om verward te raken en zoals verwacht is het herstarten vanuit het water goed. Hoewel ik anticipeerde op zijn andere karakteristieken heeft hij me toch op twee manieren verrast. Totaal onverwacht is zijn "upwind" (in de wind)-gedrag. Een eerste enigszins dubieuze

test gaf een L/D groter dan 8, betrouwbaar gemeten of niet, dat is ongelooflijk hoog. In tien slopende jaren, waarbij een geringe verbeteringen van amper 5% voldoende reden was voor feest. En waarbij de C Quad uiteindelijk een L/D bereikte van 6,2 en daarbij de winkel uitgingen op de halve prijs van een vergelijkbare matrasvlieger. Ze bezorgden me gedurende een jaar een grijs op mijn gezicht. Het is de plotselinge sprong vooruit met de Arc wat het vlieggedrag betreft, die de weg naar Damascus heeft geplaveid. De andere onverwachte karakteristiek is zijn bijna totale weerstand tegen 'door-de-wind-slaan'. Mocht er überhaupt een andere vlieger zijn die de stabiliteit van de Arc evenaart dan ben ik die nog nimmer tegen gekomen.

Aan de andere kant kent hij ook enkele problemen. De eerste zorg was de gevoeligheid voor de stofporositeit, maar daarmee is afge-rekend door kleine wijzigingen in de vorm van de vleugeltips en vooral door grotere luchtinlaten. Een ander probleem was de neiging tot overtrekken (stalling) maar ook dat is nu afgedaan.

De huidige generatie Arcs hebben meer con-

trole van het vermogen nodig. Ze hebben al een voortreffelijk antwoord op windstoten en een excellent windbereik, dus theoretisch is de controle op het vermogen reeds daar. Wipika had 10 jaar nodig om de controle over het vermogen te kunnen beheersen, dus ik moet niet na enkele maanden te ongeduldig worden. We hebben de Arc nu goed vliegen met een stuurstok in plaats van met vierlijns handles zoals origineel de bedoeling is. De Arc heeft thans ook een excellente mogelijkheid tot veiligheidsontkoppeling. Als bij de Arc beide lijnen aan één zijde worden gelost, dan strekt hij zich plat uit en dwarrelt naar beneden met bijna geen trekkracht.

Wordt de Arc de vlieger of één van de vliegers? Ik veronderstel dat dat afhangt of er nog verdere ontwikkelingen mogelijk zijn. Realistisch gezien zal de eerste generatie nog niet zo goed zijn als de uiteindelijke versie. Hoeveel verdere ontwikkelingen er nog komen is koffiedik kijken. Ik denk we een kans hebben om mee te blijven spelen. Een kleine kans wellicht, maar we doen mee, en dat is veel leuker dan langs de zijlijn staan.

Peter Lynn, Ashburton, Nieuw Zeeland.

